॥ श्रीगजानन प्रसन्न ॥

॥ श्रीसद्गुरु केशव नरहरि प्रसन्न ॥

श्री राजेश्वर गायन वादन शाळा

वेळः—सकाळीं ७ ते रात्रीं ९ पर्यंत

फीः—हारमोनियम	रु० ३	(दर एक तासास)
गायन	रु० ३	” ”
सतार	रु० ३	” ”
तबला किंवा मृदंग	रु० २॥	” ”

(१) प्रवेश फी प्रत्येक विषयास १ रु. घेतली जाईल.

(२) स्वतःचा हारमोनियम आणल्यास फी रु० २ पडेल.

(३) गुरुवार, हिंदुसण व अपरिहार्य अडचण आल्यास त्या दिवशीं शाळा बंद ठेवण्यांत येईल.

विशेष माहिती प्रत्यक्ष भेटीअंतीं दिली जाईल.

विनंतिः—सर्वत्र जिज्ञासूनीं या शाळेचा एक वेळ अनुभव घ्यावा अशी त्यांना सविनय प्रार्थना आहे.

पत्ताः—पालवारोड,
सरकारी तबेला.
गिरगांव—मुंबई.

म्यानेजर.
कृष्णराव मोहोळकर.

वाचनीय पुस्तकें.

१ अजिंक्यतारा

(अथवा महाराष्ट्रांतील १८ व्या शतकाचा प्रारंभ)

ही ऐतिहासिक कादंबरी रा. रा. नारायण हरी आपटे यांनीं लिहिली आहे. कथानकाचीं ४० प्रकरणें असुन तें फारच बहारीचें आहे. पृ. संख्या सु० ३०० बाइंडिंग उत्तम. किं. १॥। रुपये.

२ निहालकुंवर

(अथवा उद्यांची गोष्ट)

सामाजीक विषयावरील ५०० पृष्ठांची मनोरंजक कादंबरी. बुकाच्या दोन आवृत्त्या खपल्या आहेत. किंमत २ रुपये.

३ लालनवैरागीण

(अथवा पानिपतचा घनघोर युद्धप्रसंग.)

ऐतिहासिक कादंबरी. किं. १२ आणे.

४ हॅम्लेट नाटक.

(कैलासवासी आगरकर यांचें) किं. १ रुपया.

५ अमात्य दुहिता. कादंबरी किंमत २॥ रुपये.

६ पानिपतची मोहीम. किं. ३॥ रु. हीं व ह्या शिवाय सर्वप्रकारचीं इंग्लीश मराठी पुस्तकें, निबंध, नाटकें, कादंबऱ्या, चरित्रें, बखरी, पोथ्या, पुराणें, ग्रन्थ, पंचांगें, डायऱ्या, शालोपयोगी सर्व सामान आमचे दुकानीं विकत मिळेल. सर्व प्रकारचा पत्रव्यवहार आमचेकडे करावा.

विष्णु रामचंद्र फडणीस—बुकसेलर आणि पब्लिशर.

माधवबाग मुंबई नं. ४.

छापत आहे.

"संगीत करमणुक" व "ताळ दर्शिका"

प्रत्येकीं किंमत ८ आणे. व्ही. पी. सह १० आणे.

॥ श्रीगुरुदत्तात्रयायनमः ॥

हिंदुस्थानच्या सद्यःस्थितीचें चित्र.

चित्रकारः–दे. अंताजी दामोदर काळे.

पैसाफंडाचे उत्पादक दे. अं. दा. काळे यांनीं हें पुस्तक लिहिलें असून यांत आपल्या देशांत संपत्ति किती होती व आतां आमच्या उद्योग धंद्यांची कशी दैना झाली आहे याचें करमणुकीबरोबर बरेंच ज्ञान वाचकांस ह्या पुस्तकवाचनानें होणार आहे.

किंमत ८ आणे व्ही. पी. सह. १० आणे.

ॐ

॥ श्रीगुरुदत्तात्रेयायनमः ॥

हार्मोनियम

वादनकला.

प्रकाशक.

श्रीगुरु दत्तात्रय आणि कंपनी.

माधवबाग मुंबई.

मुंबईत.

गणपत कृष्णाजी प्रेस कंपनी " च्या छापखान्यांत छापिलें.

सन १९०९

किंमत ८ आणे.

॥ ॐ नमो जगदीश्वराय ॥

प्रस्तावना.

आज काल लोकांस हारमोनियम (वाजाची पेटी) हें वाद्य वाजविण्याची विशेष गोडी लागल्यामुळें नवीन शिकणाऱ्या मनुष्यांस शिकण्यास कांहींतरी साधन असावें ह्मणून हें पुस्तक तयार केलें आहे.

" गुरुविना ज्ञान नहीं " गुरुशिवाय कोणतीही विद्या किंवा कला पूर्णपणें व समाधानकारक येणें शक्य नाहीं हें खरें, परंतु सर्व व्यवहार सोडून ही एकच कला साध्य करून घेण्यास सर्वांनाच सोयीवार पडत नाहीं; ही अडचण लक्ष्यांत आणून प्रस्तुत पुस्तक प्रसिद्ध करीत आहें. यापासून ही विद्या स्वतःच शिकतां येईल असा माझा आग्रह किंवा अहंकार नाहीं, परंतु थोड्याशाच खर्चानें आपल्या घरींच हौशी लोकांस सुलभ रीतीनें शिकतां येईल असें माझें नम्र मत आहे.

यांत अनेक कवींनीं केलेलीं पद्यें " नोटेशन "करितां घेतलीं आहेत सबब मी त्यांचा फार आभारी आहे.

रसिक व गुणज्ञ लोकांनीं यांतील दोषांकडे विशेष लक्ष न देतां गुणांचा स्वीकार केल्यास माझ्या श्रमांचें सार्थक झालें असें मी समजेन.

ज्या सर्व शक्तिमान जगन्नियंत्या परम कृपाळू श्री-गुरुदत्तात्रयाच्या कृपासाहाय्यानें हा प्रयत्न सिद्धीस गेला त्यास साष्टांग प्रणिपात करून ही प्रस्तावना पुरी करितों.

मुंबई
तारीख ५ जुलई सन १९०९.

पुस्तककर्ता.

उपोद्घात.

या पुस्तकांत दिलेलीं पद्यें पेटींत वाजविण्याचा आरंभ करण्यापूर्वी खालीं दिलेल्या स्वरांची व चिन्हांची उत्तमप्रकारची ओळख करून घ्यावी.

सप्तस्वर व त्यांचे पोटभेद.

स	री	ग	म	प	ध	नी
षड्ज,	ऋषभ,	गांधार,	मध्यम,	पंचम,	धैवत,	निषाद,

स, प, या (दोन) स्वरांत कांहीं फेरफार होत नाहीं ह्मणून त्यास **स्थायी स्वर** असें ह्मणतात.

री, ग, म, ध, नी. या (पांच) स्वरांत कोमल किंवा तीव्र असे फेरफार होतात ह्मणून त्यांस **अस्थायी स्वर** असें ह्मणतात.

सात स्वर व त्यांचे पोटभेद मिळून १२ स्वर होतातः—

स	री	ग	म	प	ध	नी	
शुद्ध	शुद्ध	शुद्ध	शुद्ध	शुद्ध	शुद्ध	शुद्ध	(७)
	कोमल	कोमल	तीव्र		कोमल	कोमल	(५)
							१२

सप्तकें.

सात स्वरांचे समुदायास **सप्तक** असें ह्मणतात.

सप्तकें तीन प्रकारचीं आहेतः—

(१) मंद्र (२) मध्य (३) तार.

आपण जे स्वर आपल्या आवाजास विशेष श्रम न पडतां ह्मणतों त्यास **मध्य सप्तक** असें ह्मणतात.

मध्य सप्तकाचे खालील जे स्वर त्यांस **मंद्र सप्तक** असें ह्मणतात.

मध्य सप्तकाचे वरील जे स्वर त्यांस **तार सप्तक** असें ह्मणतात.

आरोही व अवरोही.

आरोहीः—षड्जापासून त्याचे वरच्या षड्जापर्यंत स्वर चढविणें यास आरोही असें ह्मणतात.

अवरोहीः—षड्जापासून खालील षड्जापर्यंत उतरविणें यास अवरोही ह्मणतात.

स्वर चिन्हें.

सः-ज्या स्वरास कांहीं चिन्ह नसतें तो शुद्ध स्वर समजावा.

री:–ज्या स्वराखालीं (.) असें चिन्ह असतें तो कोमल स्वर समजावा.

मु:–ज्या स्वराखालीं (‿)असें चिन्ह असतें तो तीव्र स्वर समजावा.

सप्तक चिन्हें.

म:–ज्या स्वरास कांहीं चिन्ह नसतें तो स्वर मध्य सप्तकांतील आहे असें समजावें.

म:–ज्या स्वराखालीं (_) अशी आडवी रेख असतें तो स्वर मंद्र सप्तकांतील आहे असें समजावें.

मं:–ज्या स्वरावर (¯) अशी आडवी रेघ असते तो स्वर तार सप्तकांतील आहे असें समजावें.

तालचिन्हें.

१ समताल (मुख्य अवसान.)

२ ; ३ ताल. (ताल देणें.)

० खाली ताल किंवा काल.

स:–ज्या स्वरापुढें कांहीं चिन्ह नसतें त्याची एक मात्रा असें समजावें.

सऽ:–ज्या स्वरापुढें (ऽ) असें चिन्ह असेल तो एक मात्रापर्यंत जास्त लांबवावा.

सूचना.

जो स्वर मुख्य धरला असेल तो पडदा नेहमी दाबून (हलक्या हातानें) ठेवावा ह्मणजे पेटीचे पडदे बदसूर होण्याचें विशेष भय नसतें.

ॐ

॥ श्रीगुरुदत्तात्रेयाय नमः ॥

हार्मोनियम-

वादनकला.

यमन कल्याण धृपद.

जय श्रीगणराया तुज नमुं भावें । प्रभो मजसि या कार्यी यश द्यावें ॥ धृ० ॥ स्वामी व्यंकट गिरेश्वरा, प्रभो तूं मजसी पावें ॥ १ ॥

स	ऽ	सनी	धप	धप	मग	पप	
ज	य	श्री	ग	ण	रा	या	तुज
१		०	१	०	१	१	

गी	री	गरी	स	ऽ नी	ध	ऽ नी	नी	स	
न	मुं	भा	वें	प्र	भो	म	ज	सि	
१	०	१	०	१		१			

री	री	ग	मु	नीध	पप	री	री	स	ऽ
या	का	र्यी	यश	द्या	वें				
१	०	१	०	१	१				

नी सं नी सं री गं गं मं गं रीं सं ऽ
स्वा मीव्यं कट गि रें वश्रा
१ ० १ ० १ १
नी नी प ऽ नी नी पप री री म ऽ
प्र भा तं म ज मी पा वें
१ ० १ ० १ १

भूप त्रिताल.

राजेश्वरपदिं भाव धरी । भाव धरी निज सौख्य वरी । षड्रिपुमुनी विषयाशी वमुनी मुनी होऊनिया तूं जगीं विहरी ॥ धृ० ॥ गुणसिंधु हा चरण वंदनें । दृढ-भव बंधन मुक्त करी । मोदकंदसुरवंद्य जगद्गुरु । सत्वमूर्ती हृदयस्थ धरी ॥ १ ॥

ग ऽ धप गरी स स ध ऽ सरी ग प ध सं
रा जे श्वर प दिं भा व ध री
० ३ १ २
ग ऽ प ग प ऽ पप ध ऽ सं ध प ऽऽऽ
भा व ध री नी ज सौ ख्य व री
० ३ १ २
ग ग प प सं ध सं सं ध ऽ रीं सं ध प ग ग
ष ड रि द मुनी वि ष या शी व मुनी मुनी
० ३ १ २

ग ऽ ध प ग री स ऽ स ध सरी ग प ध स
हो ऊ नि या तूं ज गीं विह री
० ३ १ २
ग गं प ऽ प ऽ स ध स स स स ऽ स स ऽ
गु ण सिं धु हा च र ण वं द नें
० ३ १ २
ध ध री री स ऽ री री ध ऽ स ध प ऽऽऽ
दृढ भ व बं ध न मु क्त क री
० ३ १ २
ग ऽ ग प ऽ प प प ध स स ध ध ऽ प प
मो द कं द सु र वं द्य ज ग द्गु रु
० ३ १ २
ग ऽ ग ग ऽ ग ग ग ग ऽ ग री ग प ध स
स त्व मू र्ती ह द य स्थ ध री
० ३ १ २

काफी दादरा.

भजा भजा तुह्मी सद्गुरु राया तो करिल कृपेची हो छाया ॥ नाम जयाचें तें वेळां मुखानें जातें कधीं नच वांया ॥ धृ० ॥ हस्त सहा तया तीन शिरें सकळ मही वर नित्यफिरे ॥ रक्षित संकटीं जो निज दासा लागा तयाच्या हो पायां ॥ १ ॥

ध़ नी़ स स स री स ऽ ग़ म ग़ री स ऽ
भ जा भ जा तु ह्मी स द्गु रु रा या तो
१ ० १ ०
री म री म प म ग़ ऽ स री
क रि ल कृ पे ची हो छा या; भजाभजा.
१ ० १ ०
म ध ध नी़ सं सं ध नी़ प ध म ऽ
ना म ज या चें तें घे तां मु खा नें
१ ० १ ०
म म ग़ म म प ग़ ऽ स री
जा तें क धीं न च वा या; भजाभजा
१ ० १ ०
सं सं सं सं सं सं रीं सं नी़ ध प ध
ह स्त स हा त या ती न शि रें स
१ ० १ ०
नी सं नी़ ध ध ध प प म प ऽऽ
क ळ म ही व र नि त्य फि रे
१ ० १ ०
म ध ध नी सं सं ध नी़ प ध म ऽ
र क्षी त सं क टीं जो नि ज दा सा
१ ० १ ०

म म ग़ म प म ग़ ऽ स री
ला गा त या च्याहो पा या भजाभजा
१ ० १ ०

मालकंस. दीपचंदी.

तुझी अन्यथा ती कराया कृति । अह्मां मानवांची मुळीं ना गति ॥ धृ० ॥ अनंता अहो रात्र तारातति । त्वदाज्ञेसि नम्रीं शिरीं मानिती ॥ १ ॥ दयाळा सुविश्वास तुझ्यावरी । सदा ठेवुनी साधु ते राहती ॥ २ ॥

ग़ म ऽऽ स ऽऽ नी स ऽऽ ध ऽऽ नी
तुं झी अ न्य था ती क
१ २ ० ३

स ऽऽ म ऽऽ ग़ मं ऽऽऽऽऽ ग़
रा या कृ ती , अ
१ २ ० ३

म ऽऽ ध ऽऽ नी सं ऽऽ ध ऽऽ नी
ह्मां मा न वां ची मु
१ २ ० ३

सं ऽऽ सं ऽऽ सं सं ऽऽऽऽऽ
ळीं ना ग ती
१ २ ० ३;

आणि { अनंता अहो रात्र तारातति } तूंची अन्य०
{ दयाळा सुविश्वासतूझ्यावरी } या प्रमाणें

नी	स	ऽऽ	स	ऽऽ	स	नी	ऽऽ	ध	ऽऽ	म		
त्व	दा		ज्ञे		सि	न		म्रीं		शि		
	१	२					०		३			
ध	ऽऽ	नी	ऽऽ	नी	ध	ऽऽ	म	ऽऽ				
री		मा		नि	ती							
१		२		०			३					

सारंग. रूपक.

जागे व्हा कां निजला । लालखी उगवला । भाल तिलक जो महिला ॥ ध्रु० ॥ उपकारास्तव सविता । मार्ग पथ दाखविता । नभ भागीं तो फिरतां विघ्नासुर ते पडतां तत्संगाविण जगता । आलासे शून्य कळा ॥ १ ॥ भूप कोपही माया । पडलीसे पडछाया । ग्रहण आले या । समया । मोक्षकाळ येऊं तया । जप तप व्रत नियमाया पाळावें कर्म फळा ॥ २ ॥ प्रथम बहिष्कार वरा । देशी व्रत पूर्ण करा । ज्ञान दान उपकारा । दृढ तपा नच विसरा । जप याला नच दुसरा । 'मिळविन निजराज्याला । षट् संवत्सर अवधी । मोक्ष काल ये सिद्धि ॥ ३ ॥ पाळा हे तीव्रविधि । लंघाया कष्ट निधि । येतां तो संत सुधी । वंदी सन्मित्राला ॥ ४ ॥

प ऽ म री स ऽ ऩी ऽ स री री ऽ
जा गे व्हा का नि ज ला
१ १ १ १
ऩी ऽ म री म ऽ प प प ऽ प ऽ
बा ल र वी उ ग वे ला,
१ १ १ १
प ऽ ऩी स ऩी प म ऽ म री स ऽ
भा ळ ति ल क जो म हि ला
१ १ १ .१
री री म ऽ म ऽ म प म प प ऽ
उ द का रा स्त व स हि ता
१ १ १ . १
म प प ऩी ऩी प म ऽ री री स ऽ
तें अं ग थ दा ख वि ता,
१ १ १ १
ऩी स ऩी स थ ऽ ऩी ऽ स री री ऽ
न भ भा गीं तो फि र तां
.१ १ १ १
री म म प प म म ऽ री री स ऽ
वि द्या सुर ये पु ढ तां
१ १ १ १

री ऽ म ऽ म ऽ प नो़ प प प ऽ
त त्सं गा वि ण ज ग ता
१ १ १ १

पनी़ नी़स सनी़ प ऽ म री स ऽ
आ ली से शू न्य क ला
१ १ १ १

आडाणा त्रिताल.

जठरानल शमवाया नीचा ॥ कां न भक्षिसी गोमय ताजें ॥ धृ० ॥ धनलोभानें वद आजवरी ॥ किती नेणत्या मूककुमारी ॥ त्वां दिधल्यारे वृद्धवरकरीं ॥ खाटिकही तव कृतिला लाजे ॥ १ ॥

म प सं ऽ नी़ पं म प ग़ ऽ म प ग़ री स ऽ
ज ठ रा न ल श म वा या नो चा
० ३ १ २

म ऽ म प ऽ प नी़ प नी ऽ सं सं सं ऽ सं ऽ
कां न भ क्षि सी गो म य ता जें
० ३ १ २

म म म ऽ प ऽ नी़ प नी नी सं ऽ सं सं सं ऽ
ध न लो भा नें व द आ ज व री
० ३ १ २

स̄ री̄ ऽ री̄ ऽ री̄ ग़ स̄ नी़̄ ऽ स̄ स̄नी़ ध प ऽ
कि ती ने ण त्या मू क कु मा री
० ३ १ २

स̄ ऽ री̄ री̄ स̄ री̄ ग़ ऽ री̄ ऽ स̄ स̄ स̄ स̄ स̄ ऽ
त्वा दि ध ल्या रे वृ ब्द्ध व र क रीं
० ३ १ २

म ऽ म म प ऽ प प म प स̄ ऽ नी़ प ग़ ऽ
खा टि क ही त व कृ ति ला ला जे
० ३ १ २

मांड धुमाळी.

बळराम श्रीयदुवीर उभयही वीर बाणनगरीं ॥ येउनि त्यांनीं बाणभक्त तव गांठियला समरीं ॥ ही वार्ता ॥ शिवताता ॥ बघ कळतां ॥ निज भक्ता ॥ रक्षावया तो धांवुनि वारिल संकट मदनारी ॥ १ ॥

स री नी़ ऽ ऽ नी़ नी़ ऽ ध प ध प प म ग री स ऽ
ब ळ रा म श्री य दु वी र उ भ य ही
१ ० १ ०

री प म प ग म ग री स ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ स री
वी र बा ण न ग रीं ;
१ ० १ ० बळ

म ऽ म म म ऽ ग म प ऽ प प ऽ ध नी सं
ये उ नि त्या निं बा ण भ क्त व
१ ० १ ०
नी ऽ ध ध प ऽ नी ध प ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ म प
गां ठि य ला स म रीं ' हीं
१ ० १ ०
नी ऽ नी ऽऽऽ ध प ध ऽ ध ऽऽऽ म प
वा र्ता शि व ता ला ब घ
१ ० १ ०
नी नी नी ऽऽऽ ध प ध ऽ ध ऽऽऽ स री
क ळ तां नि ज भ क्ता र
१ ० १ ०
नी ऽऽऽ नी नीध धप पध पम गरी स स
क्षा व या तो धां वु नि वा रि ल
१ ० १ ०
री प म प ग म ग री स ऽऽऽऽऽ
सं क ट म द ना री बलराम इ०
१ ० १ ०

यमन त्रिवट.

कशि मदनमूर्ति ही पातली । मजजवळी अवचित या स्थलीं ॥ ध्रु० ॥ मुख हें विलसे शशिहुनि सुंदर । मंद

हसितयुत प्रसन्न सुखकर ॥ निरखुनि ऐसे नयनीं नरवर धन्य असें मी भूतलीं ॥ १ ॥

सं नी स ग री स ऽ री स नी ध ऽ ऽ ऽ नी स ऽ
क शि म द न मू र्ति ही पा त ली

० ३ १ २

म नो स स ग ऽ ग प मु प री ग म ग री ऽ
म ज कवळी अवचित या स्थळीं

० ३ १ २

कशि मदन मूर्ति ही पातली । कशि०

ग ग प ऽ प प प ऽ प प ध ध प ध मु प
मु ख हें वि ल से श शि हु नि सुं द र
० ३ १ . २

ग ऽ प प प प प प प ध ऽ ध प ध मु प
मं द ह सि त यु त प्र स न्न सु ख क र
० ३ १ २

ग ग ग ग ग ऽ ग ऽ म प मु प ग री नी स
नि र खु नि ऐ से न य नीं न र व र
० ३ १ २

नी ऽ नी नी नी ऽ स नी ध ऽ ऽ नी स ऽ
ध न्य अ सें मी भू त लीं
● ३ १ २

कशि मदन मूर्ति ही पातली.

बिहाग दादरा.

लक्ष्मीसम चंचल या वारकामिनी ॥ दहन भूमिघटिकासम त्याज्य बुधजनीं ॥ धनलोभें हसति रडति ॥ सहज नरा नागविति ॥ पुरुषांचें चित्त हरिती ॥ मन आपुलें कधिं न देति ॥ होतां तो निर्धन अति ॥ धिक्कारुनि टाकिताति ॥ रंग पिळुनि अळिता जणुं देति फेंकुनी ॥ १ ॥

म ऽ ग म प ध सं ऽ ध नी प ऽ ग ऽ म प
ल क्ष्मी स म चं च ल या वा र का
१ ० १ ० १ ०

म ग स ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
मि नी
१ ० ;

प प प ध ऽ नी सं सं सं ऽ सं सं नी ऽ नी
द ह न भू मी घ टि के स म त्या ज्य
१ ० १ ० १

नी ध नी रीं सं नी ध प ऽ
बु ध ज नीं
१ ० ;

म म म ऽ प नी सं सं सं सं सं सं
ध न लो भें हं स ति र ड ति
१ ० १ ०
नी नी नी नी ध नी सं ऽ नी ध प ऽ
स ह ज न रा ना ग वि ती
१ ० १ ०

कालंगडा. धमाळी.

परम सुवासिक पुष्पें कोणी चातुर्यें गुंफिति नारी ॥ सुगंध तैलें वासित करिती शय्यावस्त्रें धरुनि करीं ॥ नाना परिचे विडे मनोहर तबकांमध्यें कोणी भरी ॥ अंगराग ते तयार करुनी ठेविति शेज शेजारीं ॥ खिडक्यांचे वाळ्याचे पडदे भिजवुनि कोणी गार करी ॥ गुलाबपाणी थंड करोनी शिंपिति कोणी गच्चिवरी ॥ सर्वतयारी नीट कराया दक्ष असति जन कितीतरी ॥ वाटेमज मंदिर हें करिलचि वैकुंठाची बरोबरी ॥ १ ॥

म म ग म प ऽ प प धृ ऽ धृ ऽ नी ऽ सं ऽ
प र म सु वा सि क पु ष्पें को णी
१ २ १ २
नी ऽ नी ऽ धृ ऽ प ऽ प धृ नीृ ऽ सं नी धृ प
चा तु र्यें गुं फि ति ना री
१ २ १ २

म ग ऽ म प ऽ प ऽ ग ऽ म ग री ग स ऽ
सु गं ध तै लें वा सि त क रि ती
१ २ १ २
प ऽ प ऽ प ऽ प ऽ प धृ नी नी धृ प ऽ ऽ ऽ
शै य्या व स्त्रें ध रु नि क रीं
१ २ १ २

परज—त्रिताल.

किति कपटि असंसि तूं सवती ॥ रतिरंगीं मन दंगचि असतां आलिस कशि एकांतीं ॥ धृ० ॥ लग्नपयोधर शशिकांता मी नाहिं कशी तुज भीति ॥ १ ॥ ऐसं गर्जुनि कुपित निशाहा रोधितसे कीं माझि गती ॥ २ ॥

प धृ नी सं नी धृ मु ग मु धृ
कि ति क प टि अ स सि तूं
० ३

नी री सं री नी सं
स व ति स व ती,
१ २

ग ग मु धृ नी ऽ सं सं सं री सं री
र ति रं गीं म न दं ग चि
० ३ १

सं नी सं ऽ सं ऽ सं नी ध़ मु ऽ ध़
अ स तां , आ लि स क शि ए
२ ० ३

नी रीं नी रीं नी सं
कां तिकां ऽ तीं किति कपटि असलिइ.
१ २

मांड त्रिताल.

झडकरि या श्रीनारायण सुविमल सुरुचिर शांती देउ तो ॥ ध्रु० ॥ रमणिय तनय असें अति कोमल त्वरित उठुनि मज भेटो ॥ प्रभु मम आयुष देइ सदो-दित भूपती विनति करितो ॥ १ ॥

ध रीं सं नी ध ऽ म ऽ प ग ग स री ग स स
झ ड क रि या श्री ना रा य ण सु वि म ल
३ १ २

री री म प ध ऽ ध ऽ प ध नी ऽ प ऽ ऽ ऽ
सु रु चि र शां ति दे उ तो
३ १ २

प प ध सं सं सं सं रीं गं ऽ सं नी नी ऽ ध प
र म णि य त न य अ सें अ ति को म ल
० ३ १ २

ध ध ध ध प ध प ध प ध नी ऽ प ऽ ऽ ऽ
त्व रि त उ ठु नि म ज भे टो
० ३ १ २

प ध प म ग री स स री ऽ म म प ऽ प प
प्र भु म म आ यु ष दे इ स दो दि त
० ३ १ २

ध ऽ प ध ध ध प ध नी ध प ऽ सं ऽ ऽ ऽ
भू प ति वि न ति क री जो।
० ३ १ २

कानडा त्रिवट.

रजनि नाथ हा नभीं उगवला ॥ राजपथीं जणुं दीपचि गमला ॥ धृ० ॥ नवयुवतीच्या निटिलासम किती ॥ विमल दिसे हा ग्रहगण भोंवतिं ॥ शुभ्र किरण घन तिमिरीं पडती ॥ पंकीं जेविं पयाच्या धारा ॥ १ ॥

म म म री ऽ स स ऽ स री ऽ री प प ग ऽ
र ज नि ना थ हा न भीं उ ग व ला ;
० ३ १ २

म ऽ म म प ऽ प प ध ऽ प प ध प ग ऽ
रा ज प थीं ज णुं दी प चि ग म ला ;
० ३ १ २

म म म म प ऽ ध़ ऽ नी़ नी़ स ऽ सं सं सं सं
न व यु व ती च्या नि टि ला स म कि ती
० ३ १ २
सं सं सं सं नी़ ऽ ध़ ऽ नी़ नी़ स स ध़ ऽ प प
वि म ल दि से हा ग्र ह ग ण भों व तीं
० ३ १ २
म ऽ म म प प ध़ ध़ नी़ नी़ स ऽ सं सं सं ऽ
शु भ्र कि र ण घ न ति मि रीं प ह तीं
० ३ १ २
म ऽ म ऽ प ऽ प प सं ऽ प ऽ ध़ प ग़ ऽ
पं कीं जें वि प या च्या धा रा.
० ३ १ २

झिंझोटी. दादरा.

नाहिं झाले षण्मास मला राज्य सोडुनी ॥ तोंचि विपरित हें काय ऐकण्यांत ये जनीं ॥ ध्रु० ॥ काय माझा तो भाग अंधपुत्र सेवितो ॥ काय देवकिचा तनय कृष्ण वचन मोडितो ॥ काय हलधर नवरत्न मर्कटासि अर्पितो ॥ नवल हेंचि मन्मनीं ॥ १ ॥

स नी स ऽ री ऽ स ऽ री स नी ऽ प ऽ प ध ऽ नी
ना हिं झा ले षण् मा स म ला रा ज्य सो डु
१ ० १ ० १

सऽऽऽ सनी ससगगगऽ मऽग रीऽरी
नी ,तों चि वि परि त हें का य ऐ क
१ ० १ ० १ ०
नीऽ स गी ऽ ग म ग री स
ण्यां त ये ज नीं
१ ० १ ०
ध ध ध सऽरी स ऽ ग ऽ ऽ
न व ल हें चि म न्म नीं
१ ० १ ०

भैरवी दादरा.

सकल दोष मजवरिचा आज लया गेला ॥ वैरि चरणिं शरण तया मुक्ति लाभ झाला ॥ धृ० ॥ आर्यक मम मित्र त्यासि नृप पद तें आलें ॥ प्रिय सखिचा लाभ तसें त्वांहि साह्य केलें ॥ प्रिय या हुनि अधिक काय राहिलें मला ॥ १ ॥

प प प धऽ प म म प म गऽ सऽ स री
स क ल दो ष म ज व रि चा आ जि ल
१ ० १ ० १ ०.
मऽ रीऽ सऽऽऽ
या गे ला
१ ०

ध़ ऽ म ध़ ध़ नो़ स̄ स̄ स̄ स̄ स̄ ऽ
वै रि च र ण श र ण त या
१ ० १ ०

नो़ ऽ नो़ स̄ री̄ स̄ नो़ ध़ ऽ प ऽ ऽ ऽ
मु क्ति ला भ झा ला .
१ ० १ ०

काफी. दीपचंदी.

कामें मोहित केला ॥ नकळे कां त्या कन्ये मागुनि गेला ॥ ध्रु० ॥ कीं भेटेना मजलागोनी ॥ शोधितसे कीं मजला विपिनीं ॥ किंवा कोपें मज सोडोनी ॥ जाय कुठें, कां रुसला ॥ कवण्या स्थळिं मीं पाहुं तयाला ॥ १ ॥

स ऽ ऽ री ऽ ऽ ऽ ग़ ऽ ऽ म ऽ प ऽ ऽ प ऽऽऽ
का में मो हि त के ला
१ २ ० ३ १ २

प ध ऽ स̄ ऽऽऽ नी़ ध ऽ प ऽ म ऽ ग़ ऽऽ री ऽऽऽ
न क ळे कां त्या क न्ये
० ३ १ २ ० ३

री ग़ ऽ म ऽ प ऽ म ग़ ऽ री ऽ स ऽ
मा गु नि गे ला ; कामें मोहित केला.
१ २ ० ३

म ऽ ऽ प ऽ ध ऽ नी ऽऽ सं ऽऽऽ नी नी ऽ सं ऽऽऽ
कीं भे टे ना म ज ला
१ २ ० ३ १ २
नी ध ऽ प ऽऽऽ
गो नी { शोधितसे कीं मजला विपिनीं } किं भेटेना
० ३ { किंवा कोपें मज सोडोनी } प्रमाणें
नी ऽऽ नी ऽ ध ऽ प ऽऽ म ऽऽऽ प प ऽ प ऽऽऽ
जा य कु ठें का रु स ला
१ २ ० ३ १ २
प ऽऽ ऽऽऽ
० ३
प ध ऽ सं ऽ°ऽ ऽ नी ध ऽ प ऽ म ऽ
क व ण्या स्थ ळिं मी
१ २ ० ३
री ग ऽ म ऽ प ऽ म ग ऽ री ऽ स ऽ
पा हुं त या ला
१ २ ० ३

पिलु धुमाळी.

ऱ्हा दूर चला अपुल्या वाटे ॥ तुजवीण कुठें । वद जाउं खुटे । गति हृदय फुटे । मम धीर सुटे ॥ कशि लाज तुला नच वाटे । अपुल्या वाटे ॥

ग़ रीस ऽ नी नी स ऽ म म ग़ ऽ ग़ री स ऽ
व्हा दू र च ला अ पु ल्या वा टे ;
१ २ १ २
ग म प ऽ प प प ऽ प प म ग म ऽऽऽ ग म
तु ज वी ण कु ठें व द जा ऊं १ तु ज
१ २ १ २
प ऽ प प प ऽ प प ग ऽ ग ग ग ऽ ग ग
वी ण कु ठें व द जा उं खु टे ग ति
१ २ १ • २
म म म म म ऽ म म ग ऽ ग ग म ऽ म म
हृ द य फु टे म म धा र सु टे क शि
१ २ १ • २
ग ऽ ग ग म ऽ प म ग़ ऽ ग़ री स ऽ म म
ला ज तु ह्मां न च वा टे अ पु
१ २ १ २
ग़ ऽ ग़ री स ऽ
ल्या वा टे
१ २

शंकराभरणं त्रिवट.

चिन्मया सकल हृदया । सदया । दे या । गोविंदा । बरवरदा । कलिमल विलया ॥ ध्रु० ॥ विषय पिपासा

पीडितसा । नीःसारा । संसारा । मृगनिरा । सम भुललों । मी परि फसलों । विस्मरलों । तव भजनीं लागाया ॥ १ ॥

ग म ध प ऽ म ग म री ग स ऽऽऽ ग ग स ऽ
चि न्मया स क ल ह द या स द या
० ३ १ २

ग ऽ स ऽ म ऽ ग म पऽऽऽ नी नी ध नी सं ऽऽऽ
दे या गो विं दा व र व र दा
० ३ १ २ ०

ध प म ग रीं ग स ऽ ऽ ऽ
क लि म ल वि ल या चिन्मया सकल हृदया
३ १ २ ० ३ १

नी नी नी नी नी ऽ ध ऽ नी ऽ रीं रीं सं ऽऽऽ
वि ष य पि पा सा पी डि त सा
२ ० ३ १

प ऽ ध ऽ रीं ऽऽऽ सं ऽ रीं ऽ सं ऽऽऽ ग म ग म
नी सा रा सं सा रा मृ ग नि
२ ० ३ १ २

प ऽऽऽ ग म री ग स ऽऽऽ सं ऽऽऽ ध ध रीं रीं
रा स म भु ल लों मी प रि फ स
० ३ १ २ ०

स ऽऽऽ प ऽ ध ध प ऽऽऽ ग ग म ग री ऽऽऽ
लों वि स्मर लों त व भ ज नीं
३ १ २ ० ३
ग म ग री स ऽ ऽ ऽ
ला गा या चिन्मया इ०
१ २

पद दादरा.

विठ्ठला विठ्ठला विठ्ठला । स्वाश्रित वत्सला अतां नमितों तुला ॥ दास तुझा परि हा अपराधी ॥ से दुनियां तुज चालला ॥ नयन सरीं तव दर्शन धारा ॥ बाहु निरंतर सोज्वला ॥ हृद्गत हें कथितों तुज देवा ॥ तारिं कीं मारिं आतां मला ॥ १ ॥

ग़ ऽ ग़ ग़ ऽऽऽ ग़ ऽ म ग़ ऽऽ री ऽ स री ऽऽ
वि ठ्ठ ला वि ठ्ठ ला वि ठ्ठ ला
१ ० १ ० १ ०
प ऽऽ म प ऽ ग़ ऽ री नी ऽ नी स ऽऽ री ग़ ऽ
स्वा श्रि त व त्स ला अ तां न मि
१ ० १ ० १ ०
स री नी स ऽऽ
तों तु ला ;
१ ०

स ऽऽ ग ऽ म प ऽऽऽ प प ग ऽऽऽ ग प
द्रा स तु ह्मा प रि हा अ प
१ ० १ ०

ग़ ऽऽ री ऽऽ ग ऽऽ ग ऽ ग म ऽऽ प म ऽ
रा धी ' सो डु नि यां तु ज
१ ० १ ०

ग़ ऽ स री ऽऽ
चा ल ला
१ ०

पद. दादरा.

दत्त दत्त भजा तुह्मी, ठेवा धनाचा ॥ तारक तो एक असे जगतीं या दिनाचा ॥ धृ० ॥ भिन्न भाव मुळिंच ज्यास, थोर तो मनाचा ॥ नाम यष्टि धरूनी चढा, पहाड या भवाचा ॥ मोक्षातें मार्ग हाचि नच भरंवसा देहाचा ॥ १ ॥

ऩी ऽ प म ऽ प ग़ ऽ री ऩी स ऽ
द त्त द त्त भ जा तु ह्मी
१ ० १ ०

ऩी स ग ऩी ऽ स ग़ ऽ म प ऽऽ
ठे वा ध ना चा ;
१ ० १ ०

नी ऽ ध नी नी ऽ प ऽ प ध प ऽ
ता र क तो ए क अ से
१ ० १ ०

प प ध म ऽ प ग ऽ म प ऽ ऽ
ज ग तीं या दि ना चा ॥ धृ० ॥
१ ० १ ०

म ऽ म प ऽ नि सं सं सं सं ऽ सं
भि न्न भा व मु ळिं न ज्या स
१ ० १ ० .

नी ऽ नो सं ऽ रीं सं नी ध प ऽ ऽ
थो र तो म ना चा
१ ० १ . ०

नी ऽ ध नी ऽ प म प ध प प ऽ
ना म य ष्टि ध रू नी च ढा
१ ० १ ०

प प ध म ऽ प ग ऽ म प ऽ ऽ
प हा ड या भ वा चा
१. ० १ ०

पद त्रिवट.

नश्वरशा जगतीं या माया फसवाया मनुजा या कशि निर्मियली प्रभुराया ॥ धृ० ॥ यन्मोही जग बुडुनी

गेलें गोष्ट अनुभवा आली असे या समयीं या ॥ १ ॥ कर्मगती सम कटु फल मिळुनी शुचिता मज ये पूर्णपणें जगतीं या ॥ २ ॥ दुष्ट कलीचें बघुनि खेळ बुध सावध व्हावें माझि दशा बघुनी या ॥ ३ ॥

ग म ग री स ऽ स री म ऽ ऽ ग री ऽऽऽ
न श्व र शा ज ग तीं या
० ३ १ २

री ऽ प म प ऽ म ग म ऽ ध प ध ऽ प ध
मा या फ स वा या म नु
० ३ १ २

नी स ध नी प ऽ प प ध नी ध प म ग स री
जा या क शि नि र्मि य ली प्र भु
० ३ १ २

म ऽऽ ग री ऽऽऽ मा या फसवा या मनुजा या कशि
रा या १ २ ३ १ २
० ३

नि र्मि य ली प्र भु रा या न श्व र शा ज ग तीं या
० ३ १ २ ० ३ १ २

ग ऽ प ध सं ऽ सं सं सं रीं गं रीं सं नी प ऽ
य न्मो हीं ज ग बु डु नी गे ले
० ३ १ २

सं ऽ सं सं सं सं सं ऽ ध नी ध प म ग स री
गो ष्ट अ नु भ वा आ ली अ से स म
० ३ १ २
म ऽ ऽ ग री ऽ ऽ ऽ
यीं या माया प्रभुराया.
० ३

कर्मगतीसम० ॥ २ ॥ } दोन्ही चरण वरील पहिल्या
दुष्ट कलीचे इ० ॥ ३ ॥ } चरणा प्रमाणें.

पद दादरा.

मित्रा मम जन्मकथा पुशिली कां तिनें श्रवण करी सर्व कशी तृषितशा मनें ॥ धृ० ॥ एकलि मजजवळि उभी कंवि राहिली ॥ कर गाला लागतांचिमधुर हांसली ॥ निघतां मजवरुनि वळें दृष्टि काढिली ॥ प्रकट करी आत्मभाव अन्य रीतिनें ॥ १ ॥

री ऽ ग़ म प प प ऽ ध़ म प म
मी त्रा म म ज न्म क था
१ ० १ ०
री री ग़ म ऽ प म ग़ री स ऽ ऽ
पु शि लि कां ति ने ;
१ ० १ ०

नी़ नी़ ध नी़ प ध नी़ ऽ सं सं सं ऽ
श्र व ण क री स र्व क शी
१ ० १ ०

म म म प ऽ ध सं ऽ नी़ ऽ ध ऽ प ऽ म ऽ ग़ ऽ
तृ षि त शा म नें
१ ० १ ० १ ०

री ऽ री ग म प म ग़ री स ऽ ऽ
१ ० १ ०

पद. दादरा.

नच सुंदरि करुं कोपा मजवरि धरि अनुकंपा ॥ रागानें तव तनु ही पावत कशि कंपा ॥ नच० ॥ धृ०॥ नारी मज बहु असती ॥ प्रीती परि तुजवरती ॥ जाणसि हें तूं चित्तीं ॥ मग कां ही अशि रीती ॥ करिं कोठें मी वसती ॥ तरि तव मूर्ति दिसती ॥ चाल ॥ प्रेमा तो मजवरिंचा नेउं नको लोपा ॥ १ ॥ करपाशिं या तनुला ॥ बांधुनि करि शिक्षेला ॥ धरुनीयां केशांला दंतव्रण करि गाला ॥ कुचभल्लीं वक्षाला ॥ टोंचुनि दुखवी मजला ॥ ॥ चाल ॥ हाचि दंड योग्य असे सखये मत्पापा ॥ २ ॥

री री ग़ री स नी़ स री म ग म ऽ
न च सुं द री क रुं को पा
१ ० १ ०

ग म ग री स स ध नी स ऽ स ऽ
म ज व रि ध रि अ नु कं पा
१ ० १ ०
ग म प ऽ प ऽ स स नी ध प ऽ
रा गा नें त व त नु ही
१ ० १ ०
प नी ध प म ग री ग म प ऽ ऽ
पा व त क शि कं पा
१ ० १ ०

सिंधभैरवी दादरा.

प्रभो अनाथ—पालका । अनंत सूत्र—चालका ॥ धृ ॥
मदीय पाळिलें सुता । जिवाहुनीहि तत्वतां । स्वदेह
सांडि मी आतां । न देखतांची तन्मुखा ॥ १ ॥
नतात राहिला तया । तयावरी असो दया ॥
अनाथ देइं कालि या । तुझ्याच हातिं बालका॥२ ॥

स प ऽ ध मऽ प ग ऽ म पऽ ग स ऽ री गऽ म
प्र भो अ ना थ पा लका अ नं त सू त्र
. १ ० १ ० १ ०
ग ऽ री स ऽ
चा ल का ;
१ ०

म धृ ऽ धृ धृ ऽ नीृ सं ऽ सं सं ऽ मं
म द्री य पा जि लें सु ता जि
१ ० १ ०
नीृऽ नीृ सऽ स स नीृ धृ पऽ धृ नीृऽ धृ नीृऽ म
वा हु नी हि त त्व तां: स्व दे ह सो डिं
१ ० १ ० १ ०
नी ऽ ध प ऽ प ग ऽ री ग ऽ म ग ऽ री सऽ
मी अ तां न दे ख तां चि त न्मु खा
१ ० १ ० ० ०
नतात राहिला तथा इ० ॥ २ ॥ वरील प्रमाणें.

पद धुमाळी.

हा नको नको संसार । शिरावरिभार ॥ जाउनियां पंढरपुरीं रहावें सोडुनियां घरदार ॥ दास्य हें पुरे यव-नाचें या पुढतीं श्री रंगाचें । नित नाम वदावें वाचें । तो भक्तकाज कैवारि हरी तरि करील मग भवपार ॥१॥

सद्विचार हा धीमन्ता । मन्मनी हि रुचला पुरता । तरि संगें आपुल्या नाथा । मी येतें सेवा करितें माझा ठरला हाच विचार ॥ २ ॥

सऽ नी नीऽ नी नीऽ नि सरीऽऽ स ग री स नी
हा न को न को सं सार शि रा व रि
१ ० १ ०

स ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ स री ग ग ग ऽ ग म ग री
भार जा उ नि यां पं ढ र
१ ० १ ०

री री ऽ री री ऽ स नी स ऽ री स ग री स नी
पु रीं र हा वें सो डु नि यां घ र
१ ० १ ०

स ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
दार ;
१ ०

स री ग ग ऽ ग ग म ग री री ऽ री ऽ ऽ ऽ
दा स्य हें पु रे य व ना चें
१ ० १ ०

या पुढती श्रीरंगाचें नित नाम वदावें वाचे तो भक्तकाज केवारी इ० जाउनियां पंढर-पुरीं प्रमाणें. } दास्य हें पुरे यवनाचें या प्रमाणें.

पद दादरा.

• मज बोध करी ह्मणुनि कुणी शिकविका तुला ॥ कीं माझा स्नेहभाव करुनि पहिला ॥ ध्रु० ॥ किंवा मनिं कोप धरुनि तरलिके सर्वे ॥ तो निरोप मर्म भेदनासि धाडिला ॥ १ ॥

नी स री ऽ ग म प ऽ ग ग म प ध ऽ
म ज बो ध क री ल णु नि को णी
१ ० १ ०

प म ग री ऽ ग सऽऽऽ
शि क वि का तु ला ; मज बोध करी
१ ० १ ०

ग ऽ प ऽ प ऽ नी सं नी प ऽ प
कीं मा झा ले ह भा व
१ ० १ ०

प प प ध ऽ नी सं ऽऽऽऽऽ
क सु नि पा हि ला
१ ० १ ०

झिंझोटी. दीपचंदी.

सुखाशा कांहिं मातें नाहीं या लोकीं ॥ निघोनी जाईना आत्माहि आलोकीं ॥ धृ० ॥ प्रिया कांताननाकांता त्यजुनी कीं ॥ मला गेली जगत्कांतारिं एकाकी ॥ १ ॥

ध ऽ सऽ नी पऽ धऽ ग ऽऽऽऽ पऽ मऽऽ रीऽ गऽ
सु खा शा कां हिं मा तें
० ३ १ २ ० ३

स ऽऽऽऽ री ऽ ग ऽ री स ऽ <u>नी</u> ऽ <u>ध</u> ऽऽऽऽ
ना हिं या लो कीं
१ २ ० ३ १ २ ;
सऽ गऽऽ ग ऽऽऽ म ऽऽऽऽ धऽ प ऽऽ मऽ गऽ
नि घो नी जा इ ना आ
० ३ १ २ ० ३
स ऽऽऽऽ री ऽ ग ऽ री स ऽ <u>नी</u> ऽ <u>ध</u> ऽऽऽऽ
त्मा ही आ लो कीं
१ २ ० ३ १ २
गऽगऽऽ गऽऽऽ पऽऽ पऽपऽपऽऽपऽऽऽ धऽऽऽऽधऽ
प्रिया कां ता न ना कां ता ध
० ३ १ २ ० ३ १ २
ध ऽ ऽ ध ऽऽऽ प ऽऽऽऽ
जू नी कीं ;
० ३ १ २
गऽ गऽऽ गऽऽऽ मऽऽऽऽ धऽ पऽऽ मऽ गऽ
म ला गे ली ज ग त्कां
० ३ १ २ ० ३ .
स ऽऽऽऽ री ऽ गऽ री सऽ <u>नी</u> ऽ <u>ध</u> ऽऽऽऽ
ता रिं ए का कीं *सुखांशा कांहीं.*
१ २ ० ३ १ २

पद धुमाळी.

वीरशिरोमणि सकल धनुर्धर नायक तूं नरवरा ॥ मग कां वदसी दीना गिरा ॥ धृ० ॥ महावात सूटला ह्मणुनि का कंप येत भूधरा ॥ महागर मूर्छाविका शंकरा ॥ चाल ॥ मिळतील तुला त्या स्त्रिया बहुत सुंदरा ॥ यद्रूप बघुनि लाजतील रति इंदिरा ॥ मग ह्मणशिल दृष्टीस नको सुभद्रा जरा ॥ चाल ॥ काय उणें तुज आणिशी चित्तीं तरि मिळविसि अप्सरा ॥ मग० ॥ १ ॥

ध नी नी नी नीऽ नीऽ नी नी नी सऽ सस
वी र शि रो म णी स क ल ध नु र्धर
१ २ १ २

ऽ री री री रीऽ री री स रीऽऽ म री स ऽ
ना य क तूं न र व रा म ग कां
१ २ १ २

स स सऽ सऽ नी ध नी सऽऽऽऽ
व द सी दी ना गि रा ;
१ २ १ २

चाल.

स नी स ऽ ग ग गऽ मग री सऽ स स स नी ध
मि ळ ती ल तु ला त्या स्त्रिया ब हु सुं
१ २ १

नी सऽऽऽऽ
द रा
१ २

पद धुमाळी.

माया पुरुषांना असेना, खेळ तयां ललनां ॥ धृ० ॥ रामाची जगिं महती मोठी गाती कवि नाना। खाण अशाची नारी याचा विसर पडे त्यांना ॥ बलवंतासी पाहुनि भीती, धरिती नर मौना । अबला पाहुनि जिभली लेते प्रलाप परिधाना ॥ आमुची काय तया गणना ॥ १ ॥

प ऽ प ऽ प ध प म ग ऽऽ री ग म प ऽ
मा या पु रु षां नां अ से ना
१ ० १ ०

ग ऽ म म ग रा स नी स ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
खे ळ त या ल ल ना
१ ० १ ०

म ऽ म ऽ म ऽ ग म प प ध प प ध नी ऽ
रा मा ची ज गिंम ह ती मो ठी
१ ० १ ०

नी ध प नी ध प ग म प ऽ ऽ ऽ
गा ती क वि ना ना
१ ० १

सं सं रीं सं नी़ ध प म ग री री ऽ मम
सु त वि र ह ह द य म म जा ळि स
० ३ १
प प म म प नी़ प नी सं सं सं सं
त त, अ व सा न ख च त म म
२ ० ३
सं रीं सं नी़ ध प
धै र्य ग ळ त; सुत विरह.
१ ३
म ऽ मम प ऽ नी ऽ सं ऽ सं सं सं ऽ सं ऽ
नं द न मा झा प्रा ण वि सा वा
० ३ १ २
नी नी नी नी सं सं सं ऽ सं रीं सं नी़ ध ऽ प ऽ
पु न र पि व य नीं पा हि न के व्हां
० ३ १ २
री ऽ री ऽ सं री ग़ ऽ री सं सं ऽ नी ऽ सं ऽ
को णीं ने ला को ठें गे
० ३ १ २
नी ऽ नी नी सं सं सं सं सं रीं सं नी
झा छि का ऽ य त रि ग ति न क
३ १

ध प

ळ त, सुत विरह.

२

पद. धुमाळी.

भूवरी ॥ केसरी करी ॥ गवसल्यावरी ॥ कधिं न त्या सोडी ॥ तत्काळ तयाचें गंडस्थळ तो फोडी ॥धृ०॥ क्षणोक्षणीं ॥ पिउनि वारुणी ॥ जगतिं साजणी ॥ मदांध नर होती ॥ निःशंकपणानें खून नीतिचा करिती ॥ चाल ॥ ऐकगे बिनति नृपनारी ॥ सम्मती ॥ घाडीं न बांधवागारीं ॥ मज प्रति ॥ देऊनी मरल मज पारीं ॥ भूवरी ॥ वैखरी ॥ मानही खरी ॥ सुदति अंतरीं ॥ धरुनि मम माया ॥ दीन दासिची अब्रू वृथा नच दवडीं॥१॥

ग म प पऽ पऽ प गम प पऽ प प प ग म
भू व री के स री क री ग व स ल्या
१ ० १ ०

प प ऽ प प प ग म प नी ध प ऽ ऽ ऽ
व री क धिं न त्या सो डी
१ ० १ ०

ग ऽ ग ऽ ग ग ग म प ऽ म ऽ ग ऽ ग रो नी स
ता त्का ळ त या चें गं ड स्थ ळ तो
१ ० १

रो ग़ री ऽ ऽ ऽ

फो डी ; क्षणो क्षणी ⎫ वरील प्रमाणें
वैखरीमानही खरो. ⎭

१ ०

स नी स री ऽ री री प म प

ऐ क गे वि न ति नृ प

१ ०

ग म ग री स ऽ नी स री ऽ री ऽ ऽ ऽ

ना . री स न्म ती

१ ० १ ०

धाहीं न बांधवागारीं मजप्रति ॥ ⎫ ऐकगेविनतिप्रमाणें
देउनी गरल मज मारीं ॥ भूवरी ॥ ⎭

झिंझोटी धुमाळी.

पंढरपुरासि जातें बाई ॥ रमवितें चित्त हरिपायीं ॥ पति सेवेसी अंतर होई । गति आतां दुजि नाहीं ॥ भक्ति जडे जरि हरिच्या ठायीं । मुक्ति मिळे लवलाही ॥ १ ॥ भक्तीनें हरि वश हो केवीं । युक्ति कथा मज कांहीं ॥ पंढरपुरास येवें मीही ॥ २ ॥

गुंतुं नका या मायामोहीं । पंढरिनाथा ठेवा हृदयीं ॥ तरि प्रभु संतत पाहि ॥ पंढर० ॥ ३ ॥

गृहधन आशा सोडुनि मोही । अर्पण करितें शुद्ध मनेंही । या समयीं या ठायीं ॥ पंढरपुरीं चलाग बाई॥४॥

गम ग री स सऽ री गम गरी स नी धऽऽऽऽप ध
पं ढ र पु रा सि जा तें बा ई र म
० १ ० १ ०

ग ग ऽ ग ऽ ग ग म री ऽऽ ग ग म ग री
वि तें चि त्त ह रि पां यीं; पं ढ र
१ ० १ ०

स स ऽ री ग म ग री स नी धऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
पु रा सि जा तें बा ई
१ ० १ ०

स स ग म पऽ पऽ गऽ म ध प म ग ऽ
प ति से वे सी अं त र हो ई
१ ० १ ०

ग ग ग ऽ ग ऽ ग म री ऽ गऽ ग म ग री
ग ति आ तां टु जि ना हीं; पं ढ र
१ ० १ ०

स स ऽ री ग म ग री स नी ध ऽ
पु रा सि जा तें बा ई पंढर पुरासि
१ ० १

भैरवी धुमाळी.

हे प्रभुवर वधुवर सुखिकर अतिचिर मंगल देइं तयां॥
यांसि निरामय ठेवुनि अक्षय देइं कृपाशय दीर्घ वया॥
देइं सदा जय वारुनियां भय ईश्वर अव्यय दीन जना-
श्रय भक्तजनप्रिय गूढतमक्रिय सौख्य मया ॥

प ऽ प प प प प नी धृ प म प प म ग़ ग़ ग़ री
हे प्र भु व र व धु व र सु खि क र अ ति चि र
१ २ १ २

स ऽ स री म ऽ ग़ री स ऽऽऽऽऽऽ
मं ग ल दे इं त यां ; हे प्रभुवर
१ २ १ ०

दादराः—ग़ ग़ ग़ ग़ ग़ ग़ प प प प प प
यां सि नि रा म य ठे उ नि अ क्ष य
१ ० १ ०

री म़ म प प म म़ ग़ री स ऽ ऽ
दे इं कृ पा श य दी र्घ व या ;
१ ० १ ०

स म म री प प म ध ध प सं सं
दे इं स दा ज य वा रु नि यां भ य
१ ० १ ०

नी स स नी स स स स स नी नी नी
ई श्व र अ व्य य दी न ज. ना श्र य
१ ० १ ०

नी नी नी ध ध ध ध ध ध प प प
भ क्त ज न प्रि य गृ ढ तँ म क्रि य
१ ० १ ०

ग ग री स
सौ ख्य म या हे प्रभुवर इ०

पद्. सेताला.

नागिणी चपल खल जिव्हा ॥ दुःख भावा, धरि दावा, चावेल, संधिये जेव्हां ॥ धृ० ॥ सुंदर दारा कर लोभानें ॥ विघ्न विवाहीं केलें त्यानें ॥ ह्मणतिल लांछन तें नांवा ॥ १ ॥

प ऽ म ध प म ग री स री नी स सऽऽऽ स स
ना गी. ण च प ल ख ल जि व्हा दुः ख
० ३ १ २

स री गऽ ऽऽप म ग री सऽ ऽऽ प ऽ
भा वा ध रि दा वा चा
० ३ १ २

म ध़ प म ग़ री स री ऩी ऽ स ऽ
वे ल सं धि ये जे व्हां
० ३ १ २
स ऽ स स स ऽ स ऽ नी नी नी ऽ ध ऽ प ऽ
सुं द र दा रा क र लो भा नें
० ३ १ २
स ऽ स स स ऽ स ऽ ऩी ऽ ऩी ऽ ध़ ऽ प ऽ
वि घ्न वि वा हीं के लें त्या नें
० ३ १ २
प प प प म ध़ प म ग़ री ऩी ऽ स ऽ
ल ण ति ल लां छ न तें ना वा
० ३ १ २

पद. दादरा.

प्रीतीस पात्र कोण तुझ्या सांग जाहला ॥ मानीन जगीं धन्य तोचि असे राहिला ॥ ध्रु० ॥ पूर्वींच मला रामकृष्ण हेतु समजला ॥ जो पूर्वापर मित्रभाव त्यांनिं सोडिला ॥ संपत्ति मुळें अंधतनय त्यासि अवडला ॥ नारि असुनि सत्यपणा तूंचि राखिला ॥ प्री०॥ १ ॥

नी स ग ऽ ग ग ऽ ग ग री म ग ग ऽ
प्री ती स पा त्र को ण तु झ्या
१ ० १ ०

त ऽ री ग ऽ म ग़ ऽ री स स ऽ रीऽ म म म ऽ
सां ग जा ह ला ; मा नी न ज गीं
१ ० १ ० १ ०
न ऽ प प ऽ प म म ऽ प प ग़ऽ री स
ध न्य तो चि अ से रा हि ला
१ ० १ ० १

झिंझोटी. दादरा.

किति कोमल तनु तनुलतिका याचि मोहिका॥ दर्शन किति याचें हें देतसे सुखा ॥धृ०॥ वक्षःस्थळीं हे रुळतो। केश घन स्वैरगति ॥ मन मोहे निष्कपटा पाहुनी मुखा ॥ १ ॥ कंप सुगात्रांसि सुटत। खिन्न मुख स्विन्न होत॥ स्थिति दीना झालियाचि भीति मूलिका॥२ ॥

ध़ नी़ सऽ री स प म म ग़ं री स नी स
कि ति को म ल त नु त नु ल ति का
१ ० १ ०
गऽ री गऽ म म ग़ री स ध़ नी़ सऽ री स प म
या चि मो हि का; कि ति को म ल त नु
१ ० १ ० १ ०
मं ग़ री स नी स
त नु ल ति का
१ ०

सऽ स स री म पऽ पऽ पऽ मऽ ग मऽ प
द र्श न कि ति या चें हें दे त से सु
१ ० १ ० १ ०
म मृ री स
खां किति——तनुलतिका.
० ०
स ऽ स ऽ री म प ऽ प प पऽ धृ ऽ प प प ऽ
व क्षः स्थ ळिं हे रु ळ ती के श घ न
१ ० १ ० १ ०
धृऽ प म मऽ ग ग गऽ गऽ ग ग ग मऽ
स्वै र ग ती म न मो हे नि ष्क प टा
१ ० १ ० १ ०
गृऽ री गृऽ म म गृ री स
पा हु नी मु खा किति कोमल.
१ ० १ ०

पद धुमाळी.

जरि नाहिं कमल तें करीं, तरिहि सुंदरी, दिसे दूसरी, कामुका इंदिरा खरी ॥ १ ॥ ही कामाची तलवार, करिल ज्या वार, ठार तो समजा, नव मदन मंजिरी उमजा ॥ मानी कुल कामिनी, सहज ही बघुनि, मूर्ति नयनीं, झुरणीस लागती मनीं ॥ ३ ॥ ऐसी लीलावती, कराया रती, प्रिया सहती, चालली नटुन गजगति ॥४॥

प प धृ ऽ नी सं सं सं सं ऽ
ज रि ना हिं फ म ल तें
१ ०

धृ नीऽ प प धृ सं नी ध प ऽ ग ग म प ध
क रीं त रि ही सुं द रा दि से ड़ु स
१ ० १ ०

प ऽऽऽऽऽ धृ ऽ प प ऽ ग ऽ ग म ग
री ; कां मु का इं दि रा
१ ० १ ० .

री स ऽऽऽऽ
खं री
१ ० .

कालिंगडा. त्रिवट.

निजरूप इला मी दाऊं का ॥ निज० ॥ सर्व चरित मम सांगुन येथुनि सुंदरिला गुहिं नेऊंका ॥ निज० ॥ १ ॥

ध प पऽ म ग मऽ पऽ सं नी धृ ऽ प ऽ
नि ज रू. प इ ला मी. दा ऊं का
० ३ १ २

धृऽ प धृ नी नी सं सं नी रीृ सं रीृ सं नी सं सं
स र्व च रि त म म सां गु नि ये थु नि
० ३ १ २

धऽ ध ध धऽ प ध सं नो धऽ प ऽ ऽ ऽ
सुं द रि ला गु हिं ने ऊं का ; रूप इला
० ३ १ २

शंकरभरण. तेताला.

महिषासुरमथनी श्रीभगवती जय जगदंबे चिरसुखदे॥ शरणागत चरणीं नत किंकर पांडवशिरिं कर तव असुंदे ॥ ॥ १ ॥ आज्ञा देई झणिं जननी ॥ बिकट असा अज्ञातवास हा गुप्त अतिशय राहूंदे ॥ २ ॥ आदिशक्ति तव दर्शन हें ॥ दुरित निवारण करुनी हरितें भवभय बाधा श्रीवरदे ॥ ३ ॥ गांभिर्यानें धैर्य धरा ॥ न करा चिंता किमपी आतां संतत मनीं विश्वास असूंदे ॥ ४ ॥

ग ग गऽ म ग री स रीऽ रीऽ ग र स नी
म हि षा सु र म थ नी श्री भ ग व ती
० ३ १ २

ध ध स स ध ऽ स ऽ ध ध री री स ऽ ऽ ऽ
ज य ज ग दं बे चि र सु ख दें;
० ३ १ २

शरणागतचरणीं इ० }
महिषासुरमथनी प्रमाणें }

ग ऽ ग ऽ प ऽ म प ध ध प ध सं ऽ ऽ ऽ
आ ज्ञा दे ई झ णि ज न नी
० ३ १ २

सं रीं सं ध ध सं ध प प ध म ग ग प ग री
ई
० ३ १ २

सं सं रीं सं ध ऽ प ऽ प ऽ ध प ऽ ग री ऽ
बि क ट अ सा अ ज्ञा त वा स हा
० ३ १ २

गऽ ग ग म ग री स धऽ री ऽ सऽऽऽ
गु म अ ति श य रा हूं दे
० ३ १ . २

झिंझोटी त्रिताल.

अर्जुनि खुळा हा नाद पुरेसा कैसा होईना ॥ धृ०॥ नाटक झालें जन्माचें, मनिं का हो येईना ॥ १ ॥ व्यसनें जडलीं नवीं नवीं, कुणि तिकडे पाहिना ॥ ॥ २ ॥ नांव बुडविलें वडिलांचें, कीर्ति जगीं माईना ॥ ३ ॥

सं म ग म री ग सऽ नीऽ स री स नी ध प
अ र्जु नि खु ळा हा ना द पु रे सा
० ३ १ २

प ध स ऽ ऽ री प म ग ऽ म ग म ग री स
कै सां हो इ ना
० ३ १ २

स ऽ ग म प म प ऽ ग ऽ म ध प म ग म
ना टं क झा लें ज न्मा चें म निं
० ३ १ २

री ग स ऽ ऽ री ऽ ग म नी ध प म ग री स
कां हो ये इ ना
० ३ १ २

पद. धुमाळी.

सोडुनी धर्मनय नास्तिक द्विज हे बनले । लोपली श्रुतिस्मृति पाखांडी जन झाले ॥ धनलोभ धरुनियां पतिव्रता धर्माला॥ सोडिती जीवनीं कलह प्रेमा भरला ॥ ॥ चाल ॥ जनिं वर्ण संकरें ज्ञाती ना उरे ॥ हो सेव्य-सेवकीं प्रेमा ना उरे । मुळिं भेदहि अशनीं पानीं ना उरे । दुर्भिक्ष रोग जगिं पाप ह्मणुनि बहु आले ॥ वात्सल्य प्रजेचें कलिप्रभावें गेलें ॥ १ ॥

नीऽ स रीऽ रीऽ री ग ग मऽ प प प प म ग
सो डु नी ध र्म न य ना स्तिक द्वि ज हे
१ ० १ ०

री री गऽऽऽगऽ म धऽ प पऽ प परीऽगम मप मग
व न ले ; लो प ली श्रु ति स्मृ तिपा खां ही जन
१ ० १ ० १
री ऽ म ऽऽऽ
भ्रा ले
१ ०
स नी सऽरी रीऽ प मप गऽऽम गरीसनी सरीऽऽऽऽ
जर्नि व र्ण सं क रें ज्ञा ती ना उरे
१ ० १ १० १ ०

पद त्रिताल.

नभ मेघांनीं आक्रमिलें ॥ तारांगण सर्वहि झांकुनि गेलें ॥ धृ० ॥ कडकडकड शब्द करोनि ॥ लखलखतां सौदामिनी ॥ जाताताच नेत्र दिपोनि ॥ अति विरही जन ते व्याकुळ झाले ॥ नभ० ॥

म म री ऽ सऽ सऽ नीऽ स स प म ग ऽ
न भ मे घां नीं आ क्र मि लें ता
० ३ १ २
मऽ म म पऽ प ज मऽ प प ध प गऽ
रां ग ण स र्व हि झां कु नि गे लें
० ३ १ २

म म प प नी प नीऽ नी नी सं ऽ सं ऽ
क ड क ड क ड श ब्द क रो नी
० ३ १ २
म म म म प प प प मऽ प प ध प गऽ
अ ति वि र हि ज न ते व्या कु ळ झा ले
० ३ १ २

पद. धुमाळी.

गौरव अबलेचा ॥ कशाचा ॥ हा प्रभाव सारा असे प्रिय करा आपुल्या संगतिचा ॥ मागील जन्मिचो पुण्याई मम खरो॥ ये जन्मिं मला ये कार्मी ये अवसरीं॥ ह्मणुनी मज साचा ॥ सुखाचा ॥ सहवास घडे बहुशांत दांत हरिभक्त अशा पतिचा ॥ १ ॥

स ऽ ग ग ग म प ध प ऽऽ म ग री स नी
गौ र व अ ब ले चा क शा चा
१ ० १ ०
स ऽ ग ग ग म प ध प ऽऽऽऽऽ म ग
गौ र व अ ब ले चा हा
१ ० १ ०
म धऽ ध धऽ प ध ग ग ऽ री ग म पऽ
प्र भा व सा रा अ से प्रि य क रा
१ ० १ ०

गऽ म म ग री स नी स ऽऽऽऽऽ
आ पु ल्यासं ग ति चा
१ ० १ ०
सऽ मऽ म मऽ म म प गम ग री स नी स री
मा गी ल ज न्मि ची पु ण्या ई म म
१ ० १ ०
ग ग ऽऽऽऽ
ख री
१ ०

झिंझोटी धुमाळी.

दिसली पुनरपि गुप्त जाहली प्रिया सुभद्रा घोर वनीं ॥ येथें सुंदरी कैशी आली हेंचि कळेना मज अजुनी ॥ धृ० ॥ माझ्या वेषा खरें मानुनी हलधरही लागत भजनीं ॥ त्रिकालज्ञ परि मोह पावले कैसें नकळे गर्गमुनी ॥ कपटी कृष्णाचीही बुद्धी गेली कैशी तो भुलुनी ॥ या सर्वांचा विचार करितां जातों मूढचि होवोनी ॥ १ ॥

स स रीऽ ग ग री ग मऽ म पऽ प पऽ
दि स ली पु न र पि गु प्त जा ह ली
१ २ १ २
म पऽ प पऽ पऽ मऽ ग ग गऽ री स
प्रि या सु भ द्रा घो र व नी
१ २ १ २

पऽ नीऽ सऽ स स नीऽ धऽ नी ध पऽ
ये थें सुं द री कै शी आ ली
१ २ १ २
गऽ प प पऽ पऽ म म म ग गऽ री स
हें चि क ळे ना म ज अ जु नी
१ २ १ २

पद धुमाळी.

सुमनोहर उद्यान ॥ बघुनी हरली भूक तहान ॥ शांतिप्रद हें स्थान ॥ ध्रु ॥ उंच उंच हे तरुवर पाहें देती छाया छान ॥ मंद मंद हा मारुत वाहे ॥ देत नवें अवसान ॥ प्रतिक्षणि ॥ सुमनो लंकारी या वेली ॥ भूषित तरुणि समान ॥ १ ॥ मधु पावली ही जमली ज्या स्थालीं ॥ करावया मधुपान ॥ फुलांतिल ॥ २ ॥ वृक्षस्कंधीं बैसुनि कोकिल ॥ करिती सुखकर गान ॥ हंसोसह किती हंस करिती हे ॥ जल केली जलपान ॥ सरोवरी ॥ ३ ॥

स स गऽ ग म प ध पऽऽ म ग म प ध
सु म नो ह र उ द्या न ब घु नी
१ ० १ ०
नी ध प म गऽ री ग सऽऽऽ सऽऽऽ
ह र ली भू क त हा न ;
१ ० १ ०

सऽ सऽ नी नी ध नी पऽऽ म ग म प ध
शां ती प्र द हैं स्था न र घु नी
१ ० १ ०

नी ध प म गऽ री ग सऽऽऽ सऽऽऽ
ह र लीभू क त हा न ०
१ ० १ ०

पऽ प पऽ प ध नी स स री री स नी सऽ
उं च उं च हे त रु: व र पा हैं
१ ० १ •०

नीऽ नीऽ नीऽ ध नी सऽऽऽ सऽऽऽ
दे ती छा या छा न
१ ० १ ० •

सऽ स सऽ स स री नीऽ नी स नी ध पऽ
मं द मं द हा मा रु त वा हे
१ ० १ ०

सऽ स नी धऽ ध नी पऽऽ म ग म प ध
दे त•न वे अ व सा न प्र ति क्ष णि
•१ ० १

सऽ स नी धऽ ध नी पऽऽ म ग म प ध
दे त न वे अ व सा न र घु नी
१ • १

हरली भूक तहान

पद झंपा.

सांवळा वरबरा गौर वधुला ॥ नियम देवादिकीं हाचि परि पाळिला ॥ ध्रु० ॥ गौरतनु जानकी राम घननीळ तो ॥ रुक्मिणी गोरटी कृष्ण काळा ॥ शुभ्र गंगा नदी सागराला वरी वीज मेघासती घालि माळा ॥ १ ॥

धऽ री सऽ ध ध प गऽ रीऽ ग म प ग म री सऽ
सां व ळा व र ब रा गौ र व धु ला
१ २ ० ३ १ २ ० ३

ग ग ग प ध सऽसं सऽ धऽ री स स धऽ प पऽ
नि य म दे वा दि की हा चि प रि पा ळि ला
१ २ ० ३ १ २ ० ३

गऽ ग प ध सऽ स सऽ धऽ री स स धऽ प पऽ
गौ र त नु जा न की रा म घ न नी ळ तो
१ २ ० ३ १ २ ० ३

गऽ नी नीऽ नीऽ नीनी धऽ प पऽ ग म धऽ प
रु क्मि णी गो र टी कृ ष्ण का ळा
१ २ ० ३ १ २ ० ३

पद धुमाळी.

सुवर्णकेतकिपरि जो दिसतो वर्ण नव्हे तो दुसरीचा॥

सडपातळ नाजुक हा बांधा खचित त्याच मृदु देहाचा ॥
पदतल बघतां भास होतसे नूतन संध्या रागाचा ॥
कांचिमुळें ओळखतां येतो अमुक देश ह्मणुनी कटिचा ॥
नर्मुनि जीला कळसचि झाला धात्याच्या चातुर्याचा॥
तेंचि असावें रत्न असा ग्रह झाला इस पाहुनि मतिचा ॥ १ ॥

म ग ऽ म प ऽ प प धॖ धॖ धॖ ऽ नी नी सं ऽ
सु व र्ण के त की प रि जो दि स तो
१ २ १ •२
नी ऽ नी नी धॖ ऽ प ऽ प धॖ नीॖ ऽ नीॖ ध पऽ
व र्ण न व्हे तो दु स री चा
१ २ १ २
म म मऽ प धॖ पऽ ग ग म ग रीऽ री सऽ
स ड पा त ळ ना जु क हा बां धा
१ २ १ २
धॖ धॖ धॖ धॖऽ ध म॒ प प धॖ नीऽ नी धॖ पऽ
ख चि त. त्या च मृ दु दे हा चा
१ २ १ २

पद धुमाळी.

भजा भजा तुह्मी, दत्तातें सार्थक घ्या करून ॥धृ०॥
आप्त, बंधु, दारा, व्यर्थंचि मिथ्य पसारा, दुःखार्णवितें

सोडुनियां जातील हो पळून ॥ क्षणभंगुर काया, सत्य-चि जाईल वांया, घट्ट धरा गुरु चरणा सहजचि जाल तरून ॥ १ ॥

प पऽ म ग म री ग सऽऽऽऽऽऽऽ
भ जा भ जा तु ली
१ ० १ ०

सऽ ग म पऽऽऽ गऽ म ध पऽऽऽ ग
द त्ता तें सा र्थ क ध्या क
१ ० १ ०

मऽऽऽ मऽऽऽ पऽ प पऽ प ध नी
रू न; आ म बं धु दा
१ ० १ ०

सऽऽऽऽऽऽऽऽ नोऽ नी नो नीऽ नी नो
रा व्य र्थ चि नि त्य प
१ ० १ ०

ध नी स री सऽऽऽ सऽ सऽ स सें नी स
सा रा दुः खा र्ण वि तें
१ ० १

पऽ प ध नीऽ ध म गऽ म ध पऽऽ ग
सो डु नि यां जा ती ल हो प
१ ० १ ०

मऽऽऽ मऽऽऽ

नू न

१ ०

"॥ न्यून तें पुरतें । अधिक तें सरतें ॥

॥ करूनि घ्यावें हें तुमतें । विनवित असे ॥"

॥ श्रीगुरु दत्तात्रेयार्पित मस्तु॥

समाप्त.

